

Sosiaalivaliokunnan mietintö n:o 7 hallituksen esityksen johdosta laiksi valtakunnallisista työttömyyskassoista annetun lain 24 ja 26 b §:n väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunta on 11 päivänä lokakuuta 1983 lähettänyt sosiaalivaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 139.

Asian johdosta ovat olleet kuultavina hallitusneuvoston puheenjohtaja Sakari Heikkilä sosiaali- ja terveysministeriöstä sekä varatuomari Mikko Hurmalainen Suomen Työnantajain Keskusliiton ja Työttömyyskassojen Keskuskassan edustajana. Käsiteltyään asian valiokunta esittää seuraavaa.

Esityksessä ehdotetaan, että työnantajien osuutta työttömyysvakuutusmenoista jatketaan edelleen 17 prosenttiyksiköllä korotettuna ja valtion osuutta vastaavasti alennettuna vuoden 1984

loppuun. Esitys liittyy vuoden 1984 tulo- ja menoarvioesitykseen.

Hallituksen esityksestä ilmenevistä syistä sosiaalivaliokunta pitää lakiehdotusta tarpeellisenä, minkä vuoksi valiokunta on asettunut lakiehdotuksen hyväksymisen kannalle.

Edellä olevan perusteella sosiaalivaliokunta ehdottaa kunnioittaen,

että hallituksen esitykseen sisältyvä lakiehdotus hyväksyttäisiin muuttamattomana.

Helsingissä 25 päivänä lokakuuta 1983

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Paasio, varapuheenjohtaja S. Mikkola ja jäsenet Halonen, Ikonen, H. Kemppainen, Könkkölä, P. Leppänen,

Lipponen, Louvo, Moisander, Nordman, Paavilainen, Pesola, Rantanen, Raudaskoski ja Stenius-Kaukonen sekä varajäsen Törnqvist.

Vastalause

Hallitus esittää valtakunnallisista työttömyyskassoista annetun lain muuttamista siten, että työnantajien osuutta työttömyyskassamenoista korotettaisiin 17 %-yksiköllä ja valtion apurahan suuruutta alennettaisiin vastaavasti. Hallitus perustelee esitystään valtiontaloudellisilla syillä. Ehdotuksen perusteluissa todetaan lain muutoksen aiheuttavan valtiolle työttömyysvakuutusmenoissa noin 133 miljoonan markan säästön. Säästötaavoite on sinänsä perusteltu, kuten yleensäkin valtion hallinnossa. Säästölinja tämän tyyppisessä asiassa ei kuitenkaan ole mielestämme oikea: hallituksen tulisi etsiä säästökohteita eri hallin-

non haaroilta eikä siirtää työttömyysavustusmenoja työnantajien maksettavaksi, kuten se nyt esittää. Toimenpide on myös ristiriidassa sen kanssa, että hallitus ilmoittaa yrittävänsä tukea työllisyyden edistämistä kaikin mahdollisin tavoin. Välilliset työvoimakustannukset ovat Suomessa korkealla tasolla ja tämä lakiesitys on lisäämässä työnantajien kustannuksia entisestään. Jos lakiesitys hyväksytään, on se osaltaan vaikeuttamassa työllisyystilannetta entisestäänkin.

Lakia on jo useampaan kertaan esitetty muutettavaksi väliaikaisesti, mutta se on kuitenkin johtamassa pysyvään työttömyysvakuutusjärjestel-

män rakennemuutokseen, mikä mielestämme on erittäin arveluttavaa. Korostamme sitä, että työttömyysturvajärjestelmän kokonaisuudistus tulisi toteuttaa kiireellisesti eikä tehdä tämän tyyppisiä erillISRatkaisuja.

Helsingissä 25 päivänä lokakuuta 1983

Saara Mikkola
Helena Pesola

Edellä esittämämme perusteella ehdotamme,

että hallituksen esitykseen sisältyvä lakiehdotus hylättäisiin.

Anna-Kaarina Louvo
Erkki Moisander